

Оцінка рівня смертності хворих на лімфогранулематоз по регіонах України

Панфілова Г. Л. *, Матушак М.Р.**

*Національний фармацевтичний університет, **

Кафедра організації та економіки фармації (м. Харків, Україна)

*Буковинський державний медичний університет ***

Кафедра фармацевтичної ботаніки та фармакогнозії (м. Чернівці, Україна)

matushakmarta@gmail.com

У сучасні онкології особливе місце займають ті патології, які вражають дітей, людей працездатного віку, а також потребують залучення чималих ресурсів на проведення хіміотерапії та подальшу реабілітацію хворих. До зазначених патологій з повною мірою відповідальності можна віднести лімфогранулематоз (ЛГМ). Важливим індикативними показником, які використовуються в онкології є рівень 5-ти річної виживаності пацієнтів. В економічно розвинутих країнах світу зазначений показник дорівнює, в середньому, 96,0% а в Україні він коливається у діапазоні значень від 72,0 до 75,0%.

Мета дослідження – аналіз показників смертності населення України від ЛГМ по різних регіонах країни за 2012-2019 рр.

За результатами розрахунків середньо хронологічних значень ($\bar{Y} = ((x_1:2) + x_2 + \dots + x_{n-1} + (x_n:2)) : n - 1$) смертності населення від ЛГМ та проведеного у подальшому аналізі нами встановлено наступне. Зазначений показник коливався у досить широкому діапазоні значень, а саме від 0,4 (Черкаська область) до 0,9 (Івано-Франківська, Запорізька, Чернівецька області) на 100 тис. населення. У країнах, які характеризуються порівняно високим рівням соціально-економічного розвитку дані смертності населення від ЛГМ становлять 0,4 за чоловічою та 0,3 за жіночою популяцією. Аналогічні дані за сукупності країн, що розвиваються аналогічні дані становлять 0,4 у чоловіків та 0,3 у жінок. За даними розрахованих показників смертності населення від ЛГМ всі регіони країни були ранжовані на за рівними інтервалами на чотири ($N=4,0$) групи: I група – низького ризику смертності; II – середнього ризику; III – відносно високого ризику; IV-високого ризику. До складу I груп низького ризику увійшло 3 регіону (Черкаська, Волинська та Херсонська області), що складає 13,0%, до II групи середнього ризику – 4 області (Вінницька, Житомирська, Закарпатська та Чернігівська області), що складає 17,4% від загальної кількості адміністративно-територіальних одиниць, які приймали участь в дослідженнях. III група відносно високого ризику містила у складі 6 областей, що складало 26,1%. До II групи було віднесено Київська, Львівська, Хмельницька, Сумська, Рівненська та Полтавська області. До IV групи високого ризику було віднесено 10 регіонів або 43,5%. Це такі регіони, як Кіровоградська, Дніпропетровська, Запорізька, Івано-Франківська, Чернівецька, Харківська, Одеська, Тернопільська, Миколаївська та м. Київ. За середніми значеннями показників смертності від ЛГМ Україна увійшла до складу III групи, тобто групи відносно високого рівня ризику смертності населення від ЛГМ.

Підсумовуючи результати представлених досліджень можна стверджувати, що більшість регіонів країни характеризуються несприятливим ситуацією стосовно розвитку ЛГМ та його лікуванням. Зазначена ситуація не пов'язана ні з локацією регіону у країні, а ні особливостями його розвитку з соціально-економічної точки зору. Необхідно, на нашу думку, розробляти програми раннього виявлення ЛГМ на рівні регіонів країни.